

[Korsgaard.]

sig om, og egentlig heller ikke, hvor mange der i de kommende Tider kan komme til at høre med ind under Lovforslagets Bestemmelser. Hvis de nyerehvervede Smaabrug ogsaa falder ind under Bestemmelserne, synes jeg, der er mange Ting i Forslaget, som bør rettes. Men det er alt sammen noget, som jeg vil vente med at tale om, indtil jeg har hørt Ministerens Svar, og indtil Lovforslaget kommer til Behandling i et Udvalg.

Jeg synes f. Eks., det er urimeligt, at Ejeren ingen Opsigelsesret har, hvorimod Brugerens kan sige op med 1 Aars Varsel. Det er ogsaa urimeligt, at Brugerens skal have Betaling for de Forbedringer, der er gjort paa Ejendommen, medens jeg ikke kan finde noget om, at han skal erstatte, hvis han forringer Bruget i de Aar, han har det i Forpagtning. Jeg mener, vi maa være kommet saa langt, at der bør være lige Ret for Ejer og Bruger. Jeg skal indrømme, at det i mange Tilfælde kan være vanskeligt at faa Erstatning af Brugerens, hvis han har forringet Ejendommen; men jeg synes dog, der i alt Fald i Loven bør være Grundlag for, at Ejeren skal kunne kræve Erstatning.

Afsnittene B og C er, som det ogsaa blev sagt af den ærede Ordfører for Venstre (Nielsen Mann), af nyere Dato, men ogsaa i Afsnit C er der et enkelt Forhold, som jeg gerne vilde, at der skulde rettes en Smule ved. Jeg gaar ud fra, at det er Meningen, at Loven skal gælde i 8 Aar uden at blive forandret i disse 8 Aar. Det, jeg her særlig tænker paa at faa rettet ved, er Bestemmelsen om Ejers Ret til at komme af med Brugerens i Tilfælde af, at der opstaar Uenighed og Brugerens forlader Pladsen i Utide uden Grund. Som Loven er affattet nu, er det saadan, at hvis en Mand i Utide forlader en Plads, hvor der har været overladt ham en Bolig til Afbenyttelse, har han Lov til at blive boende der endnu i 4 Uger. Jeg synes, det er urimeligt, og det vil kunne være meget uheldigt og meget generende for Ejeren. Man kan f. Eks. tænke sig det Tilfælde, at en gift Fodermester — saadanne har i de fleste Tilfælde Bolig paa Gaarden — af en eller anden Grund faar Lyst til at forlade sin Plads. Det hænder jo desværre, og det kan hænde af Grunde, som ikke gør det lovligt, at han forlader Pladsen. Hvis en Mand opdager, at han paa en anden Arbejdsplads kan tjene mere, kan det maaske friste ham til at forlade Pladsen og søge Arbejde det andet Sted. Det synes jeg i sig selv er for-

kert, men det værste er, at han i et saadant Tilfælde, hvor han uden Gnist af Grund for egen Vindings Skyld forlader sin Plads, har Lov at blive boende med sin Familie i 4 Uger. Der maatte kunne sættes en kortere Frist der. Jeg vilde helst have 8 Dage. For naar en Mand forlader sin Plads i Utide, bør han vide, at han ikke kan gøre det uden samtidig at have skabt Mulighed for at finde Bolig til sig og sin Familie.

Jeg gaar ud fra, at det ogsaa er en af de Ting, vi kan tale om i det Udvalg, hvortil jeg haaber Lovforslaget bliver henvist. Efter Udvalgsbehandlingen vil jeg saa tage Stilling til, om jeg paa mit Partis Vegne kan anbefale Lovforslaget, eller vi som hidtil maa forholde os afventende.

Oluf Johansen: Efter de Udtalelser, som er fremsat af de ærede foregaaende Ordførere, forstaar jeg, at der ved Slutningen af Forhandlingen vil blive stillet Forslag om Nedsættelse af et Udvalg. Jeg skal derfor afholde mig fra at komme ind paa de Betragtninger, der allerede er gjort gældende, og kun sige et Par Ord om Forholdet vedrørende disse Huse i Almindelighed.

Loven om disse Huse har stor Betydning for mange Mennesker til Sikring af deres Hjem og, for saa vidt Husene har Jordtilliggende, ogsaa af deres Bedrift, saa at den altsaa er en Beskyttelseslov. I Fortiden har der staaet megen Strid om hele dette Spørgsmaal, men man er gennem Forhandlinger og Overenskomst mellem de forskellige Interesser og forskellige Partier naaet frem til den nuværende Affattelse af Loven, og man kan i det store og hele sige, at man derved har naaet, hvad der maa anses for at være rimeligt for begge Parter. Jeg tror ikke, der er meget at rette; men det kan der tales om i det Udvalg, som bliver nedsat. For de Huses Vedkommende, som har Jordtilliggende, er der Tale om en Slags Forpagtning, men under andre Former end den almindelige. I nogle Tilfælde er Brugerne arbejdsmæssigt afhængige, i andre Tilfælde er de det ikke; de sidste findes vel navnlig i Udkanten af Herregaardsarealer.

Med Hensyn til selve det foreliggende Lovforslag er der næppe megen Grund til at ønske Ændringer. En enkelt Ting har jeg dog tænkt paa; i § 15, 1ste Linie, betjener den højtærede Landbrugsminister sig af et gammelt Ord, som ikke bruges nu om Dage, nemlig Ordet „ikkun“, og det kunde maaske erstattes med et mere almindeligt brugt Ord fra vor Tid.

Endvidere vilde jeg anse det for at være